

ogsaa, at de ærede Medlemmer, der have udtalt sig, ikke have udtalt noget, som kan siges at blive en absolut Hindring for Loven. Det, der er det farligste for et Lovforslag af denne Natur, der er saa omfattende og indeholder saa mange Spørgsmaal, der nødvendig maa klares, er, naar man vil sætte det i Forbindelse med andre Spørgsmaal, som mulig kunne høre sammen med det, men hvis Løsning ikke er nødvendig for Lovforslaget. Ligesom man derfor ogsaa — og det glæder jeg mig over — har ladet flere Spørgsmaal ligge, som have været oppe i Landstinget og der have været fremme, som det forekommer mig, til Lidende Nytte — ligesom man har ladet det ligge og forhaabentlig ogsaa vil lade det ligge, saaledes vil ogsaa jeg for mit Vedkommende ønske, at man ikke vil rejse og langvarig debattere Spørgsmaal, der dog ikke staa i nogen nærmere Forbindelse med Sagen, og hvis endelige Besvarelse ikke kan synes nødvendig i denne Forbindelse. Begge de ærede Herrer have beværet Spørgsmaalet om, hvor vidt det er ønskeligt eller ikke, at der var blevet nedsat den Kommission, som der var Tale om i Slutningen af forrige Samling. Spørgsmaalet er jo nu afgjort, og jeg for mit Vedkommende finder derfor heller ingen Anledning til at komme ind paa, hvad der i denne Henseende kunde være ønskeligt eller ikke, men jeg haaber ogsaa, at man dog ikke af Hensyn til, at man nu i denne Henseende er bleven stuet, vil føre de Undersøgelser, som ikke ere absolut nødvendige, videre i det Udvalg, som nu vil blive nedsat, end at Loven kan blive gennemført. Jeg tror nemlig ogsaa, at man dog vil indrømme, at hvad Mening man end kan have om denne Sag eller ikke, saa ere de dog, naar man kommer nærmere ind paa dem, saa at sige alle væsentlig af en saadan Bestaafenhed, at det virkelig ikke kunde have nyttet det allermindste, om man havde haft en saadan Kommission. De allerfleste af disse Spørgsmaal ere af den Art, at de ikke kunde løses uden Regeringens Mellemkomst ved Forhandling mellem Regeringen og forskellige Myndigheder og forskellige Teknikere, og Resultatet af denne Forhandling, som havde været nødvendig, og som maatte være gaaet forud, hvis der havde været nedsat en Kommission, er jo kommet først saa at sige nu i den allerhøjest Tid. Jeg tror altsaa, at det, der skulde undersøges og maatte undersøges i denne Sag, i Mellemtiden virkelig har trængt til en Undersøgelse fra andre Sider end fra den, der var Tale om i den omdhandlede Kommission. Men videre skal jeg, som sagt ikke komme ind der,

paa, thi det forekommer mig, at hele dette Spørgsmaal helst maatte hvile nu, og at der nu maa blive Tale om den hurtigst mulige Gennemførelse af Sagen. Der var i de Udtalelser, der kom frem fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), en Udtalelse, som jeg glædede mig over at høre fra ham om et Spørgsmaal, der har været en ikke ringe Hindring i denne Sag, nemlig Spørgsmaalet om Frihavnens Beliggenhed. Det kom ikke frem fra den første ærede Tale, men jeg haaber ogsaa, at han er af den Mening, og jeg skønner af andre Udtalelser fra hans Side, at dette Spørgsmaal faktisk ikke eksisterer mere. Jeg kan forstaa, at man kan have haft den Mening, at Havnens Beliggenhed kunde have været andre Steder, end hvor der nu er Tale derom, før hele den Udvikling, som er gennemført nu i 12—15 Aar i Kjøbenhavns Havn; men efter hele den Udvikling vil jeg tilstaa, at Spørgsmaalet forekommer mig at være i den Grad afgjort, at al Forhandling derom er overflødig. Jeg siger, man kan tidligere have haft den Mening, men jeg vil ikke sige, at jeg vilde slutte mig til den Mening, at en Frihavn selv om man havde gennemført Havnens Udvikling i en anden Retning, heldig kunde have ligget et andet Sted end det, der nu er foreslaaet i Lovforslaget. Thi jeg vil oprigtig talt sige, at uanset, om man havde gennemført en anden Havneplan, vilde jeg dog have anset det for at være højest tvivlsomt i det mindste, om det kunde have været ønskeligt at lægge Frihavnen et andet Sted, end hvor den nu skal ligge, og hvor den kommer til at ligge saa bekvemt og let, som intet andet Sted for alle forbisejende Skibe; men efter den Udvikling, som har fundet Sted ved hele Havneanlægget i de sidste 12—15 Aar eller hvor længe det er — det er over 10 Aar ganske sikkert — forekommer det mig aldeles utvivlsomt, at der ikke kan være Tale om nogen som helst anden fornuftig Beliggenhed for en Frihavn end den, som der er Tale om i dette Lovforslag. Det, der, som sagt, altsaa er det afgørende, er, hvor vidt det maa anses for nødvendigt eller i allerhøjeste Grad ønskeligt, om Lovforslaget blev gennemført eller ikke — det er og bliver Hovedsagen — og der maa jeg udtale, at jeg er fuldstændig enig med de to ærede Herrer i saa Henseende. Jeg vil ikke sige, at jeg i et og alt vil følge deres Medtænkning, og jeg tror navnlig ikke, at man, som det blev udtalt af det ærede Medlem, som først talte, absolut kan lægge Skylden paa manglende Dygtighed hos Kjøbenhavns Handelsstand. Man kan heller ikke — i det